

stemmelse med de vejledende regler og direktoratets praksis på området. Herved sikres en ensartet behandling af sagerne.

Ad spm. nr. S 3613

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 9977, lød således:

Til justitsministeren (20/8 01) af:

Tom Behnke (UP):

»Er det korrekt, at en dømt person, der skal bo på en bestemt institution, men som har arbejde, ikke kan modtage befordringsfradrag, fordi opholdet på institutionen regnes som ophold i sommerhus?«

Supplerende svar (1/10 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at man på baggrund af begrundelsen for spørgsmålet er gået ud fra, at spørgsmålet relaterer sig til en konkret sag, hvor en person er blevet idømt en betinget dom, der bl.a. indebærer, at den dømte er pålagt at overnatte på en institution i en anden by end der, hvor han arbejder og har bibeholdt sin bopæl.

Som oplyst i den foreløbige besvarelse af 30. august 2001 har Direktoratet for Kriminalforsorgen til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Skatteministeriet.

Skatteministeriet har vedrørende den konkrete sag bl.a. oplyst følgende:

»I forbindelse med forskudsregistreringen for 2001 har han fået afslag på befordringsfradrag for den daglige kørsel mellem institutionen og sit arbejde. Spørgsmålet om ændring af forskudsregistreringen er nu forelagt skatteankennævnet til afgørelse.

Der er ingen særlig praksis på dette område, hvorfor sagen må afgøres ud fra en fortolkning af de gældende regler. Efter ligningslovens § 9 C er der adgang til fradrag for befordring frem og

tilbage mellem sædvanlig bopæl og arbejdsplads. Spørgsmålet i den konkrete sag er derfor, om en institutionsanbringelse kan sidestilles med en sædvanlig bopæl. Det bemærkes, at kørsel mellem hjem og et behandlingssted ikke i sig selv berettiger til fradrag efter ligningslovens § 9 C. Den, der går til ambulans behandling på et hospital eller en behandlingsinstitution, kan derfor ikke opnå fradrag for transporten mellem sit hjem og behandlingsstedet.

I de situationer, hvor en institutionsanbragt ikke har bibeholdt en bopæl uden for institutionen, vil selve institutionen få karakter af sædvanlig bopæl for den pågældende, og den pågældende vil i så fald være berettiget til fradrag for befordring fra institutionen til en arbejdsplads efter reglerne i ligningslovens § 9 C.

Der henvises i spørgsmålet til sommerhusreglerne. De går i korthed ud på, at den der tager midlertidigt ophold i sit sommerhus og derved får længere til arbejde, ikke herved kan opnå et større fradrag. Er der kortere til arbejdet fra sommerhuset end fra den sædvanlige bopæl, kan den pågældende alene få fradrag beregnet på grundlag af den kortere afstand.

Det afgørende i en sådan sag er efter ministeriets opfattelse ikke, hvorvidt institutionsanbringelsen er frivillig eller ej, men frivilligheden kan indgå i vurderingen af, om institutionsopholdet har fået karakter af sædvanlig bopæl. Det er op til de lokale ligningsmyndigheder at foretage denne bedømmelse. De lokale ligningsmyndigheders afgørelse kan påklages til Landsskatte retten.«

Ad spm. nr. S 3937

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Anne Baastrup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 200-01, forhandlingerne side 10033, lød således:

Til justitsministeren (11/9 01) af:

Anne Baastrup (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at (Kong) Konstantin har dansk pas, og i bekræftende fald, hvordan har han fået det?«